

Spis treści:

1. Kartoteki w opcji „Wprowadzanie nowych”
2. Zestawienia
3. Skrypt serwisowy
4. Zmiany PKWiU
5. Zmieniona funkcja kontroli sprzedaży i pozostałych stanów z danego dokumentu przychodu.
6. Tworzenie własnych zestawień
7. Eksporty danych z pliku roboczego, które można zdefiniować

Kartoteki w opcji „Wprowadzanie nowych”

Dla przypomnienia...

Od wersji 3.3 w MagAD wprowadzone jest to, że podczas edycji kartoteki używamy [Ctrl+E]/[Ctrl+Enter] zamiast [Ctrl+F7]. [Ctrl+F7] zostało przypisane funkcji edycji ilości w stanach, co było uprzednio obsługiwane przez [Ctrl+E]/[Ctrl+Enter].

Zestawienia

Dla przypomnienia...

Od wersji 3.3 w MagAD wprowadzone jest to, że program przy zaznaczaniu elementów (np. grup towarowych) zapamiętuje te ustawienia. Jest to wygodne wtedy, gdy robimy zestawienie wielokrotnie. Jeśli nie – należy przed wybraniem „ptaszków” zaznaczyć je wszystkie.

Skrypt serwisowy

Niekiedy nie ma możliwości wejść zdalnie do danych klienta, aby mu pomóc. Bardzo często tą formą pomocy są specyficzne zmiany w bazie danych. Na tę okoliczność w MagAD jest możliwość uruchomienia skryptu serwisowego SQL. Aby taki skrypt wykonać, najlepiej go nazwać „serwis.sql” i wkopiować do katalogu programu. Następnie należy wejść do programu, jako Kierownik Systemu, wybrać "Inne/Narzędzia/serwisowy skrypt SQL". Program zaproponuje nazwę pliku "serwis.sql". Wpisujemy właściwą nazwę pliku ze skryptem. *W skrypcie SQL każda instrukcja SQL musi być w jednej linijce, żadna instrukcja nie może zwracać danych (nie może być więc używany SELECT).*

Po zatwierdzeniu nazwy pliku przez pewien krótki czas skrypt będzie wykonywany, po czym można przejść do odpowiedniego miejsca w programie, aby przejrzeć rezultaty.

Zmiany PKWiU

W opcjach „Katalog towarów” oraz „Wpisywanie do arkusza remanentowego” dostępna jest poprzez naciśnięcie [Ctrl+F2] funkcja globalnych zmian w katalogu towarów, dostępna tylko dla „Kierownika Systemu”, ponieważ operacje są bardzo niebezpieczne dla bazy danych. Przed każdą z nich program prosi o wykonanie kopii katalogu towarów i bez tego nie zezwoli na wykonanie operacji. Ewentualne odzyskanie danych z takiej kopii jest czynnością serwisową (nieдоступną w programie ze względu na złożoność i konieczność indywidualnego podejścia w zależności od potrzeb klienta).

W opcji „globalnych zmian w katalogu towarów” możliwe są:

- a) wymiana kodu GUS na pozycjach (najczęściej PKWiU)
 - a1) z wykorzystaniem danych z pliku roboczego, jako matrycy
 - a2) z wymiana ciągów znaków
- b) likwidacja powtórzeń indeksów
- c) zerowanie indeksów większych, niż podawana wartość.

Opcje (b) i (c) są przeniesione z innych skrótów klawiszowych, a nowa jest (a).

Ad. (a1)

Wymiana kodu GUS (PKWiU) działa na zasadzie takiej, że program wyszukuje w katalogu towarów kartotek, które mają te same nazwy, ceny zakupu, VAT, grupę główną i dostawcę. Następnie wyszukany

pozycjom wstawia takie PKWiU, jakie mają w pliku roboczym.

Ad. (a2)

Wymiana kodu GUS (PKWiU) działa na zasadzie takiej, że program wyszukuje kartoteki, które w PKWiU mają określony ciąg znaków (nazwijmy go X) i zastępuje go innym (nazwijmy go Y).

Czyli, jeśli podamy, jako X = 22.11, a Y=58.11, to jeśli w katalogu towarów mamy PKWiU na przykład: EX22.11, 22.11, 22.11.10 – to zamienione one zostaną na: EX58.11, 58.11, 58.11.10 .

Jeśli chcemy wymienić tylko np. 22.11.10 i pochodne, np. 22.11.10-43.23, to jako X wpisujemy 22.11.10, a jako Y 58.11.10 .

Zmieniona funkcja kontroli sprzedaży i pozostałych stanów z danego dokumentu przychodu.

Funkcję tę wywołujemy wciskając [F7] na dokumencie w opcji „Wprowadzanie i zmiany”.

Zestawienie wykonuje analizę sprzedaży z danego, wybranego dokumentu przychodu. Pozornie jest to proste, ale trzeba pamiętać, że poczyniono pewne założenia, aby uzyskać algorytm wyszukiwania takiej informacji.

Opis tych założeń z przykładami - poniżej. Ich znajomość i świadomość u użytkownika programu jest niezwykle ważna, ponieważ musi on wiedzieć, jakie wyniki generuje program.

1) W wypadku analizowania obrotów magazynu aktualnego pod uwagę brane są przesunięcia.

W przykładach poniżej, gdyby zamiast WZ były przesunięcia, analiza dla wszystkich magazynów i dla magazynu aktualnego dałyby inne wyniki. Jeżeli w innych magazynach dokonywano na bazie tych przesunięć sprzedaży i analizujemy sprzedaż tylko dla magazynu aktualnego, uzyskamy inne wyniki rozkładania się sprzedaży z różnych dokumentów przyjęcia. Nigdy nie wystąpi sytuacja, że wykażemy ostatecznie większą sprzedaż, niż przychód, ale czasowy rozkład dla pojedynczego magazynu może być inny, niż dla wszystkich razem wziętych. Z tego względu program ostrzega w wypadku analizy tylko w jednym magazynie o towarach, które wystąpiły na przesunięciach.

2) W wypadku analizowania obrotów wszystkich magazynów nie są brane pod uwagę przesunięcia, gdyż na "przestrzeni" wszystkich magazynów przesunięcia wyjścia z jednego magazynu bilansują się z przesunięciami wejścia w drugim magazynie. W przykładach poniżej, gdyby zamiast WZ były przesunięcia, analiza dla wszystkich magazynów i dla magazynu aktualnego dałyby inne wyniki.

3) Za sprzedaż uznawane są paragony i obydwa rodzaje faktur wraz z korektami do nich. Korekty zmniejszają sprzedaż.

4) Program wylicza najpierw stan sprzed analizowanego dokumentu; następnie sprawdza, kiedy następuje moment w czasie, że stan ten jest zerowy na skutek działania wszystkich obrotów; od tego punktu czasowego sprawdza już same rozchody, uznając, że "zdejmują" one stan z dokumentu oraz korekty sprzedaży, aby nie zawyżać sprzedaży.

5) Od momentu czasowego, kiedy analizowany dokument przychodu już istniał, w trakcie sprawdzania jest wyliczany stan z dokumentu, który jest obniżany przez wszystkie rozchody, a podwyższany jedynie przy pojawianiu się korekt sprzedaży.

6) W trakcie sprawdzania wyliczana jest też sprzedaż, jako bilans sprzedaży i korekt sprzedaży; należy tu zwrócić uwagę, że korekty rozpatrywane są bez uwzględniania połączenia z dokumentami, do których były wystawione; zatem - jeżeli nastąpi dla danego towaru sytuacja dla dokumentów następujących po sobie:

- a) PZ na ilość 100
- b) sprzedaż na ilość 100
- c) PZ na ilość 10
- d) korekta na ilość 2

to korekta (d), choć na pewno jest do towaru z dokumentu (a), zostanie odjęta dopiero od sprzedaży z dokumentu (c); sprzedaż z (a) wyniesie w tym przypadku 100, a sprzedaż z (c) 0.

7) Jeżeli w czasie prowadzenia rozchodów nastąpi sytuacja taka, że pojawia się stan ujemny, to pomimo to, że jest to np. zawyżona sprzedaż z dokumentu przyjęcia wcześniejszego, to zaliczona zostanie jako sprzedaż z dokumentu badanego. Program nigdy nie wykazuje więc sprzedaży z dokumentu wyższej, niż pozostały z niego stan dodatni.

W przykładach poniżej należy założyć, że a)..e) oznaczają kolejne dni.

przykład 1:

- a) PZ na ilość 100
- b) sprzedaż na ilość 101
- c) PZ na ilość 10
- d) sprzedaż na ilość 1

Program przy badaniu dokumentu (a) wykaże sprzedaż 100, a przy badaniu dokumentu (c) sprzedaż 2. Stan pozostały z dokumentu (a) będzie 0, pozostały z (c) 8.

przykład 2:

- a) PZ na ilość 100
- b) sprzedaż na ilość 101
- c) PZ na ilość 10
- d) WZ na ilość 9

Program przy badaniu dokumentu (a) wykaże sprzedaż 100, a przy badaniu dokumentu (c) sprzedaż 1. Stan pozostały z dokumentu (a) będzie 0, pozostały z (c) 0.

przykład 3:

- a) PZ na ilość 100
- b) sprzedaż na ilość 101
- c) PZ na ilość 10
- d) WZ na ilość 9
- e) sprzedaż na ilość 2

Program przy badaniu dokumentu (a) wykaże sprzedaż 100, a przy badaniu dokumentu (c) nadal sprzedaż 1. Stan pozostały z dokumentu (a) będzie 0, pozostały z (c) 0. Sprzedaż (e), która doprowadziła do stanu ujemnego 2, w ogóle nie będzie wykazana.

8) można podać granice czasową badania obrotów, która oczywiście nie może być datą wcześniejszą, niż data badanego dokumentu przychodu towaru; jeżeli w którymkolwiek z przykładów z punktu (7) granica czasowa postawiona zostanie w dniu dokumentu (c) to dla dokumentu (c) zostanie wykazana sprzedaż równa 1. Program bada obroty wraz z dniem, który zostanie podany, jako granica czasowa.

9) przykłady bardziej normalnych układów (z brakiem wystąpienia stanu ujemnego):

przykład 1:

- a) PZ na ilość 100
- b) sprzedaż na ilość 90
- c) WZ na ilość 10
- c) PZ na ilość 10
- d) WZ na ilość 9
- e) sprzedaż na ilość 1.

Program przy badaniu dokumentu (a) wykaże sprzedaż 90, a przy badaniu dokumentu (c) sprzedaż 1. Stan pozostały z dokumentu (a) będzie 0, pozostały z (c) 0.

przykład 2:

- a) PZ na ilość 100
- b) sprzedaż na ilość 90
- c) WZ na ilość 5
- c) PZ na ilość 10
- d) WZ na ilość 9
- e) sprzedaż na ilość 1.

Program przy badaniu dokumentu (a) wykaże sprzedaż 90, a przy badaniu dokumentu (c) sprzedaż 1. Stan pozostały z dokumentu (a) będzie 0, pozostały z (c) 5. Przyczyną takiego wyliczenia będzie to, że program

uzna, że po dokumencie (c) część stanu z dokumentu (a) schodzi jeszcze dokumentem (d) (czyli 5 sztuk), a 4 sztuki schodzą dokumentem (d) z dokumentu (c), po czym z dokumentu (c) schodzi jeszcze jedna sztuka sprzedażą dokumentem (e).

10) Oczywiście data nie jest jedynym kryterium ustawienia dokumentu w czasie. Dodatkowo brany jest pod uwagę czas pierwszego wpisania dokumentu podany z maksymalną dokładnością, którą można pobrać z systemu baz danych, co w wypadku baz danych PostgreSQL oznacza 1/1000000 sekundy.

11) Program ma zabezpieczenie na okazję sytuacji nieprzewidzianych, aby nie wykazać sprzedaży większej, niż ilość, która była na analizowanym dokumencie przychodu. Jeśli chodzi o stany pozostałe z dokumentu, działa analogiczna zasada. W tej sytuacji nie wykażemy nigdy np. naszemu dostawcy sprzedaży większej od tego, co otrzymaliśmy.

12) Jeżeli na dokumencie przyjęcia dana pozycja ma ilość mniejszą lub równą zero, to nie jest analizowana i w wyniku uzyskamy ilość sprzedaną równą zero oraz stan pozostały z dokumentu też zerowy.

13) W praktyce - radzę, jeśli rozliczamy się z dostawcą za pomocą sprzedaży z danego dokumentu w ten sposób, że resztę mamy prawo zwrócić, co pewien czas należy uzgodnić stany ogólne towarów od tego dostawcy, czy dokonać innego sprawdzenia, czy rozliczenia przebiegają poprawnie. Wspominam tu o tej formie rozliczania się, jako przykładzie, ponieważ mogą być też i inne, w których wykorzystać można analizy sprzedaży z dokumentu przychodu.

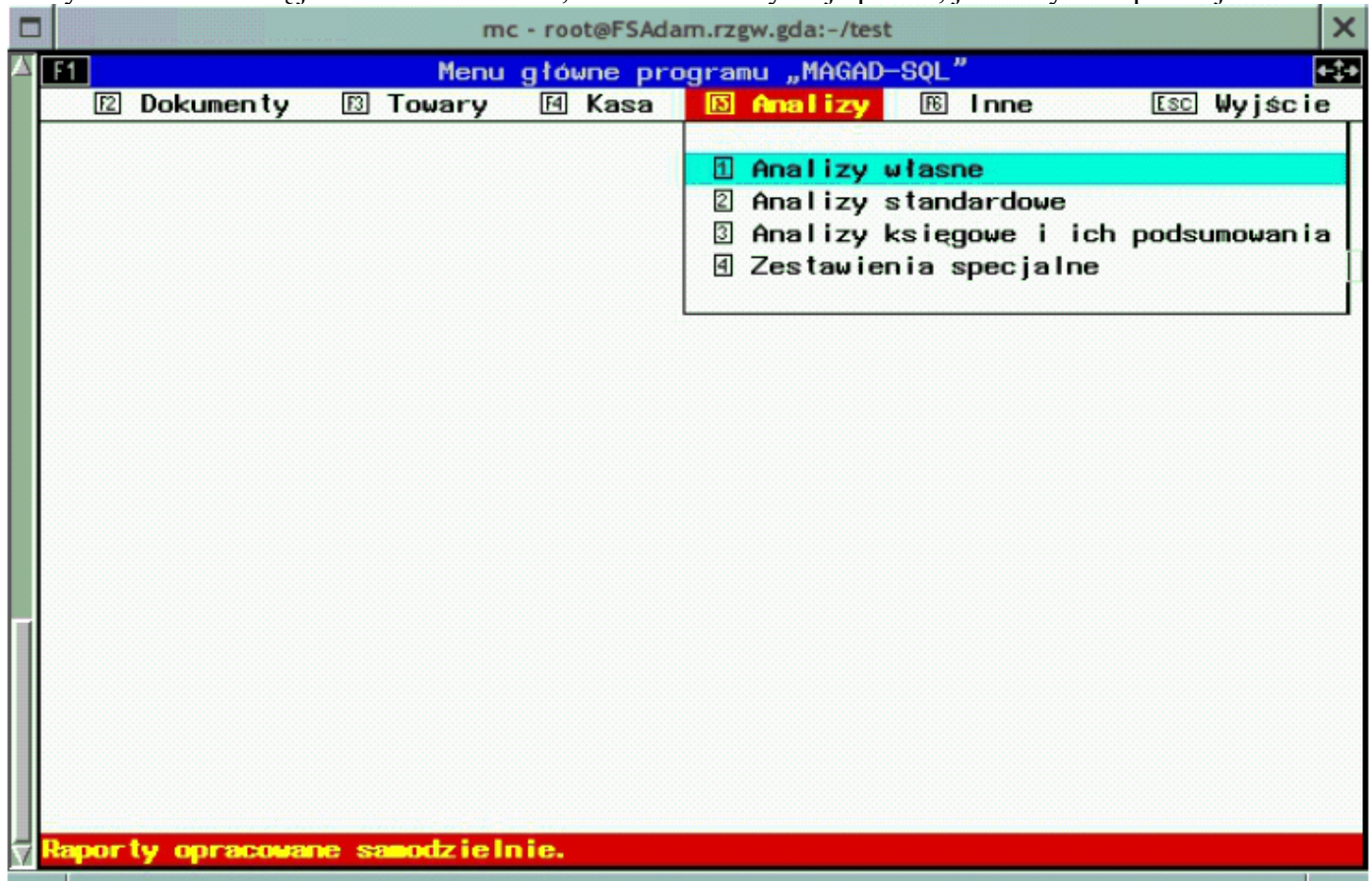
Tworzenie własnych zestawień

W programie możliwe jest tworzenie własnych zestawień. Dokładny techniczny opis tej funkcjonalności znajduje się w dokumentacji technicznej MagAD, plik:

„zestawienia_wlasne_i_definiowalne_eksporty_csv_z_pliku_rob.pdf”.

Tworzenie takich zestawień wymaga znajomości struktury bazy MagAD (opisana ona jest w dokumentacji technicznej) i znajomości języka SQL (język operacji na bazach danych). W praktyce pomocna taka funkcjonalność jest o tyle, że prosząc o pomoc dowolnego informatyka, znającego język SQL, można zdefiniować w programie do 9200 raportów, bez konieczności zmiany kodu programu. Dodatkowo raporty te mogą być dla wybranych użytkowników inne, więc każdy może mieć dostęp do innych raportów. Raporty te mogą także modyfikować zawartość bazy o ile sobie tego zazyczymy, stąd mogą zawierać różne „automaty”, generujące dodatkowe informacje, łącznie z automatycznym generowaniem dokumentów itp. Z tego powodu, że mogą być eksportowane do plików zewnętrznych (DBF, CSV), mogą być wykorzystane też, jako narzędzia eksportu danych.

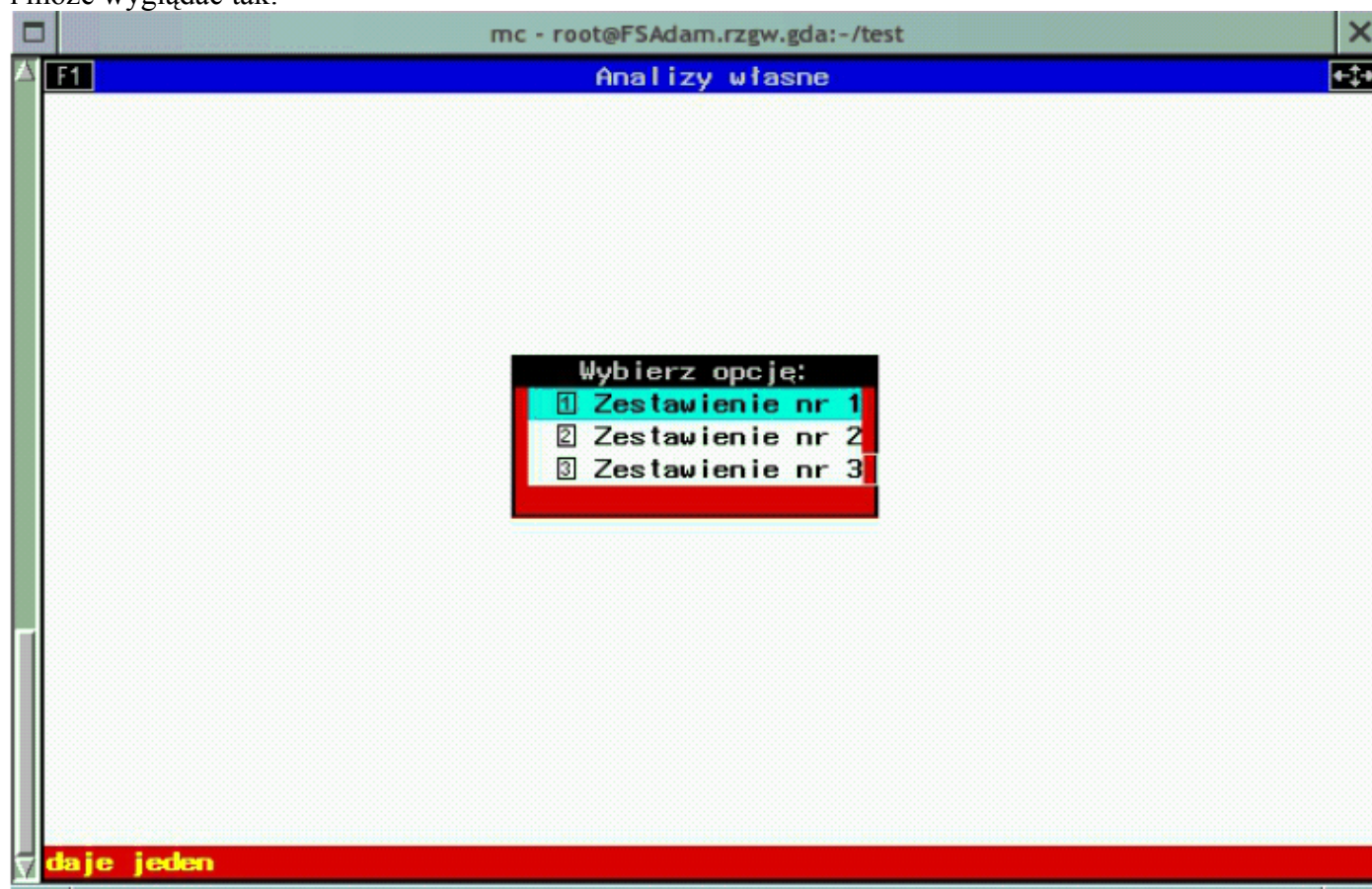
Kiedy zdefiniowane są już takie zestawienia, menu analiz uzyskuje postać, jak na rycinie poniżej:

Jak widać, „analizy księgowe i ich podsumowania” oraz „zestawienia specjalne” pozostaną w takim wypadku dostępne z menu. Reszta dostępnych zwykle zestawień „ukryta jest” w pozycji „analizy standardowe” - patrz rycina poniżej:

Jeżeli chodzi o menu „analiz własnych”, to jego zawartość i kolejne podmenu, widoczne nazwy opcji oraz podpowiedzi i pytania o ograniczenia i filtry dla raportów zależą od osoby, która takie zestawienia stworzy i może wyglądać tak:

Każdy raport można drukować, eksportować do Postscript/PDF, plików tekstowych, DBF, CSV.

Zestawienia „zadają” standardowe pytania, podobne do pytań z zestawień standardowych, ale tworzący może ograniczyć je tylko do takich, które uzgodni z firmą, dla której takie zestawienia zostaną wykonane.

Eksporty danych z pliku roboczego, które można zdefiniować.

Program potrafi wyeksportować dane z pliku roboczego do pliku CSV według odpowiedniej definicji. Definicji może być do 21 sztuk. Dla niewtajemniczonych – CSV to dane eksportowane w pliku tekstowym, wartości w kolumnach oddzielane są specjalnym znakiem. W tym przypadku znakiem tym jest średnik. Warto nadmienić, że dzielnikiem dziesiętnym w CSV generowanym z MagAD jest kropka, czyli w danych CSV będą liczby typu: „456.56”, a nie „456,56”.

Tworzenie takich eksportów wymaga znajomości struktury bazy MagAD (opisane w dokumentacji technicznej) oraz języka SQL. Dokładny techniczny opis tej funkcjonalności znajduje się w dokumentacji technicznej MagAD, plik: „zestawienia_wlasne_i_definiowalne_eksporty_csv_z_pliku_rob.pdf”.

Eksport, do CSV jako funkcja jest w opcji „Towary”/”Operacje na plikach roboczych”:

